

วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การผลิตภาษาเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการศึกษาของชาติ ซึ่งจัดไว้ในหลักสูตรทุกระดับ การจัดการผลิตภาษาให้บรรลุจุดมุ่งหมายท่องอาชีพปัจจุบันอย่าง ครูผลิตภาษาฯ เป็นต้องอาศัยความรู้ความสามารถ เพื่อในการสอนวิชาผลิตภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยครูจะต้องเป็นผู้มีสมรรถภาพในการสอนผลิตภาษา ซึ่งเป็นความสามารถและพฤติกรรมของครูผลิตภาษาที่แสดงออก มา อันมีผลกระทบโดยตรงต่อการศึกษาและพัฒนาการทางค้านทาง ๆ ของนักเรียน

องค์พระลัมมาสัมพุทธเจ้า ไกทรงกำหนดลักษณะของครูที่คิดในสังคมนิบาต อังคุตตโนภิယ (พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย: 23: 39) ไว้ 7 ประการคือ

1. น่ารัก ในฐานะเป็นที่สบายนิจและสนิทสนม ชวนให้อยากเข้าไปปรึกษาได้ตาม
2. น่าเคารพ ในฐานะประพฤติสัมควรแก่ฐานะ ให้เกิดความอนุญาติ เป็นที่หงายไป และปล่อยด้วย
3. น้ำยกรอย ควรเอาอย่าง ในฐานะทรงคุณ คือความรู้และภูมิปัญญาแห่งจริง ทั้งเป็นผู้ฝึกอบรมและปรับปรุงตนอยู่เสมอ
4. รู้จักพูด รู้จักชี้แจงให้เข้าใจ รู้ว่าเมื่อไรควรจะอะไรอย่างไร ค่อยให้คำแนะนำ ว่ากล่าวด้วยเทื่อน เป็นที่ปรึกษาที่ดี
5. อคติหนาตื้ออย่าง คือห้ามที่จะรับฟังคำปรึกษาซึ่งถูกต้องอยู่เสมอ
6. กล่าวชี้แจงแกล้งเรื่องค้าง ๆ ที่ลึกซึ้ง พูดอภินัยหนึ่ง สามารถพูดเรื่องยาก ๆ ให้เข้าใจง่าย
7. ไม่แนะนำในเรื่องเหลวไหลหรือซักจุ่งไปในทางเสื่อมเสีย

ในสังค实践中 พระไตรปิฎกเล่มที่ 11 ไกกล่าวลักษณะของครูที่ไว้กันนี้

1. ฝึกฝนแนะนำลูกศิษย์ให้เป็นคนดี
2. สอนให้เข้าใจจำแจ้ง

3. สอนศิลปวิทยาให้โดยไม่ปิดบังอ่าหารา
4. ยกย่องให้ปรากฏในหมู่คณะ
5. ช่วยคุณครองเป็นหงหง่านักในทิศทางใดๆ

เอกสารการอบรมครูใหญ่ประจำกลุ่มโรงเรียนสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัด
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กล่าวไว้ว่า ครูที่จะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

1. มีความรู้ดี
 - 1.1 ค้านวิชาการ มีความรู้วิชาสามัญและอาชีพเป็นอย่างดี และสนใจใน
วิชาการใหม่ ๆ
 - 1.2 ค้านธุรการ สามารถปฏิบัติงานด้านธุรการเกี่ยวกับอาชีพได้ดี
 - 1.3 ค้านระเบียบการ มีความรู้เรื่องระเบียบ กฎหมายของชาราชการครู
2. มีความสามารถในการสอน
 - 2.1 สอนเข้าใจง่าย น่ากิจกรรมหรือสือการเรียนมากว่าสอน โดยถือว่า
"ครูที่คือครูที่ไม่สอน" เป็นเพียงผู้ชี้แนะ ให้เด็กกระทำทักษะตามของ
 - 2.2 ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีมาช่วยในการสอน
 - 2.3 ใช้กลวิธีในการสอนที่เหมาะสม
 - 2.4 ในเด็กมีพัฒนาการในทุกด้าน คือ พัฒนาการทางกาย ทางสังคม ทางอารมณ์
และทางสติปัญญา
3. มีความประพฤติดี
 - 3.1 มีศีลธรรมและวัฒนธรรมคิงาม
 - 3.2 มีระเบียบวินัย
4. ปกครองนักเรียนที่ มีคุณธรรมสำหรับนักปักครอง เช่น ธรรมวิหาร 4 เป็นต้น
5. มีมนุษยสัมพันธ์
 - 5.1 สามารถสื่อสารกับบุคคลทั่วไปได้ดี เช่นกับคนที่ต่างด้วยเชื้อชาติ
 - 5.2 สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ รู้จักประสานประโยชน์
 - 5.3 ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี
 - 5.4 มีสังคมวัฒนธรรม เช่น รู้จักเจ้อจาน วาจาสุภาพ บ่าเห้ยประโยชน์และวางแผน
สำหรับเด็ก

6. มีบุคลิกภาพดี

6.1 มีบุคลิกภาพทางกายภาพ เช่น แห่งกายสุภาพ สละอภิรักษ์ ท่าทาง
ส่งจ้าว่าเพียง วางอิริยาบถให้เหมาะสมสมแก่ภาวะของตน

6.2 มีบุคลิกภาพทางวาระ เช่น วาระสุภาพ มีน้ำเสียงน่าฟัง ใช้ภาษาพูดให้
เหมาะสม

6.3 มีบุคลิกภาพทางจิตใจ เช่น รู้จักความคุณอารมณ์ สศชั่น ร่าเริงอยู่เสมอ
มีหลังจิตดี

7. มีลักษณะผู้นำและผู้ตามดี

7.1 รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

7.2 มีหลักการและเหตุผลในการปฏิบัติงาน

7.3 มีความคิดคริเริ่มสร้างสรรค์

7.4 รับผิดชอบในหน้าที่การทำงาน

ในวงการครุภัณฑ์ศึกษา มีนักการศึกษาหลายท่านที่ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติ
ของครุภัณฑ์ศึกษา ความสำคัญและบทบาทของสมรรถภาพในการเป็นครุภัณฑ์ศึกษา วาระนักศึกษา เพียรชอน
(2523: 35-45) ได้เสนอคุณสมบัติของครุภัณฑ์ศึกษาจาก การรวมแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
กับลักษณะของครุภัณฑ์ ทั้งในและต่างประเทศ โดยศึกษาจากพระไตรปิฎก ปารุกดาธรรม บทความ
และงานวิจัยต่าง ๆ โดยได้สรุปและเสนอแนะว่า ครุภัณฑ์ศึกษาที่จะต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติทั้งที่ใหม่

1. เป็นผู้มีความรู้ทั้งในด้านวิชาการทั่วไป วิชาครุ และวิชาภัณฑ์ศึกษา

2. เป็นผู้มีความศรัทธาในวิชาชีพภัณฑ์ศึกษาอย่างแท้จริง

3. เป็นผู้มีความรู้สึกในความรับผิดชอบสูง

4. เป็นผู้มีความคิดคริเริ่มสร้างสรรค์และกระตือรือร้น

5. เป็นผู้มีบุคลิกภาพดี มีสุขภาพสมบูรณ์

6. เป็นผู้มีคุณธรรม มีจิตใจโอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเพื่อแม้ และมีน้ำใจนักก่อฬา

7. เป็นผู้รักเคียงมีอารมณ์สุกสำนึกร่าเริง

และได้เสนอหน้าที่และความรับผิดชอบของครุภัณฑ์ศึกษาไว้ดังนี้

1. หน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนการสอน

2. หน้าที่และความรับผิดชอบในการจัดโปรแกรมภัณฑ์ศึกษา เพื่อเสริมพลังสูตร

3. หน้าที่และความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกันเพื่อสนับสนุนคุณภาพ
4. หน้าที่และความรับผิดชอบในการเคารพต่อนโยบายและระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน
5. หน้าที่และความรับผิดชอบในการศึกษาและเข้าใจหลักสูตรภาษาไทยวิชาชีพค่าง
- ของนักเรียน
6. หน้าที่และความรับผิดชอบที่มีต่อวิชาชีพ
7. หน้าที่และความรับผิดชอบต่อชุมชน

นอกจากยังໄດ້ເສັນອະນຸຍາຍຮົມສໍາຫັນນັກພົກພະກິບທີ່ສໍາຄັນແລະຈໍາເປັນຢືນທີ່ຄວາມຈະຍົກດີເອີ້ນປະເທດໃຫຍ່ຕະຫຼາດຂອງພົກພະກິບສໍາຫັນໜີວິດແລະການປະກອນອາຫັນປະຈ້ວນ ເພື່ອຈະໄຟ້ວ່າເປັນຜູ້ມີຄວາມຈະຍົກດີແລ້ວຄ້ວຍປະກາດທັງປະກຳ ແລະມີພົກພະກິບທີ່ນັ້ນດີເລື່ອມໃສໄວ້ກັນນີ້ ຄືດ້ວຍ

1. การมีความรับผิดชอบ
2. การมีความใฝ่รู้
3. การมีความขยันหมั่นเพียร
4. การมีความเมตตา กรุณา
5. การมีสติสัมปชัญญะ ນໍາອາກຽຸງຈັກຍັນຍຶງຊັ້ນໃຈ
6. การมีความเสียสละ
7. การมีระเบียบวินัย
8. การมีหີໂວດປັປະ ນໍາອາກມີຄວາມເກຮັງກັວນຮີຂະອາຍທົນປາຫຼືກາກຮ່າຍ
9. การมีความสามัคคี
10. การຽຸງຈັກປະໜັດ
11. การมีความຍຸດໝາຍ
12. การมีความອຸປະສານະ
13. การຽຸງຈັກມືເໜຸດແລະພົກພະກິບ
14. การมีความກັບໝູກທົ່ວເວົ້າ

ในห้านองเดียวกัน สำอางค์ ห่วงบุตร (2525: 157) ได้กล่าวถึงความจำเป็นที่ครูจะต้องปรับปรุงคุณภาพของตนเอง เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ให้อย่างที่เยี่ยม เพื่อท่าให้บรรดากุญแจหมายของนักศึกษาพอก็ภาษา และเสนอสิ่งที่สำคัญยิ่งสำหรับครูพอก็ภาษา ดังนี้ คือ

1. ความรู้ทางคานวิชาการ
2. ความสามารถในการสอน
3. บุคลิกภาพดี
4. ความมีมนุษยสัมพันธ์
5. มีคุณธรรมและความประพฤติดี
6. มีความเป็นพลเมืองที่ในสังคมประชาธิปไตย

และได้สรุปว่า วิชาพอก็ภาษานั้นอยู่กับครูพอก็ภาษาที่จะทำให้เจริญก้าวหน้า โดยการปรับปรุงตัวเองให้เป็นบุคคลที่สามารถรักษาไว้วิชาชีพให้คงสุด อันจะเป็นผลให้การเรียนการสอนวิชาพอก็ภาษามีคุณภาพตามที่ต้องการ

นอกจากนี้ กอธรี (Daughtrey 1973: 66-76) กล่าวว่า ครูพอก็ภาษาควรจะเป็นผู้มีลักษณะดังที่อยู่นี้ คือ มีความมั่นคงทางอารมณ์ เพื่อส่งเสริมให้มีบุคลิกภาพที่ดีเป็นที่น่าพอใจ เป็นมิตร ชอบแสดงออกและมีความสัมพันธ์กับนักเรียนที่ มีความรู้ คุ้นเคยกับทักษะและเทคนิคทุกอย่าง ที่จำเป็นต่อการสอนพอก็ภาษา อุทิศเวลาและตัวเอง กระตือรือร้น สนใจความแตกต่างระหว่างบุคคล สอนใจในวิชาชีพ ปรับปรุงสถานภาพของตนโดยการวิจัยพอก็ภาษา เข้าร่วมสมาคมวิชาชีพ มีจุกมุ่งหมาย และวัดคุณประสิทธิ์ในการสอน เป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียน รู้จักเลือกกิจกรรมการสอนที่เหมาะสมสม มีสุขภาพที่ดีทางกายและทางจิตใจ มีความคิดสร้างสรรค์ มีน้ำเสียงในการพูดที่ สุภาพ นอกจากนี้ ควรมีลักษณะพิเศษคือ รู้และปฏิบัติความปรัชญาทางการพอก็ภาษา สามารถตอบค่าถามทางพอก็ภาษา และสามารถสาอิทธิการสอนกิจกรรมพอก็ภาษาได้ มีลักษณะภายนอกเป็นที่น่าประทับใจแก่ผู้พบเห็น มีความคุ้นเคยกับระบบโรงเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวกับสมรรถภาพของครูพอก็ภาษา

จากการรวมรวมงานวิจัยเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูพอก็ภาษา หน่วย มหูทากการวิจัย เกี่ยวกับเรื่องนี้มาก และส่วนใหญ่จะศึกษาในรูปของความคิดเห็น โดยในผู้ตอบแบบสอบถามนี้ ความเห็นว่า ครูพอก็ภาษาควรจะมีลักษณะหรือสมรรถภาพดัง ๆ เหล่านี้ มาจากแข็งแกร่งความสำคัญ

และเรียนรู้เป็นรายการสมรรถภาพของครูพศึกษา ความคิดเห็นของผู้สอนแบบสอบถาม ในแต่ละกลุ่มที่ศึกษา การวิจัยเหล่านี้จะศึกษาภัยครูพศึกษาในโรงเรียนระดับต่าง ๆ ในแต่ละ ประเภทโรงเรียน และในแต่ละเขตพื้นที่โรงเรียนที่แตกต่างกันออกไป นอกจากนี้ยังพบว่ามี งานวิจัยบางเรื่องที่ศึกษาว่าครูพศึกษามีสมรรถภาพในแต่ละด้าน มาก - น้อย เพียงใด ความ ความคิดเห็นของบุคคลต่าง ๆ ซึ่งทำให้เราได้มองเห็นภาพรวมของครูพศึกษา เกี่ยวกับสมรรถภาพ ในการเป็นครูพศึกษา และสามารถนำผลการวิจัยนี้เป็นส่วนประกอบในการพัฒนาฯ เพื่อนำวิธีการ ปรับปรุงหรือส่งเสริมให้ครูพศึกษาใหม่มีสมรรถภาพมากขึ้น รายละเอียดของงานวิจัยต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพของครูพศึกษาในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา มีเรียงลำดับดังต่อไปนี้

ในปี พ.ศ. 2524 นาริชาติ วชิรรักดานุภาพ ได้ศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ ครูพศึกษาระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยสังแบบสอบถามไปยัง นักเรียนประถมศึกษา 600 คน ครูพศึกษา 180 คน และผู้บริหารโรงเรียน 120 คน ผลการวิจัย พบว่า

1. ความคิดเห็นของหัวผู้นำ คือ ครูพศึกษาประถมศึกษากับนักเรียนประถมศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษากับครูพศึกษา และผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษากับนักเรียนประถม ศึกษา เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูพศึกษาระดับประถมศึกษา ในด้านการสอน ด้านวิชาการ ด้านบุคคลิกภาพและด้านมนุษยสัมพันธ์แตกต่างกัน ยกเว้น กลุ่มครูพศึกษากับกลุ่มนักเรียนประถมศึกษา ที่มีความเห็นไม่แตกต่างกันในด้านบุคคลิกภาพ

2. ความคิดเห็นในการจัดลำดับความสำคัญของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูพศึกษา ระดับประถมศึกษา 4 ด้าน มีดังนี้

2.1 ด้านการสอน ลำดับที่ 1 ของนักเรียนประถมศึกษาคือ สามารถสอนเกมและ กีฬาเบื้องต้น ของครูพศึกษาคือ ตัดสินการเล่นเกมและกีฬาอย่างยุติธรรมตามกติกา ของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาคือ สอนหั้งการเป็นผู้เล่นกีฬาและผู้ถูกกีฬาที่ค

2.2 ด้านวิชาการ ลำดับที่ 2 ของนักเรียนประถมศึกษาคือ เช้าใจกติกาและ ระเบียบการเล่นเกมและกีฬาต่าง ๆ ของครูพศึกษาประถมศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนคือ รู้วิธี การทดสอบสมรรถภาพทางกาย

2.3 ด้านบุคคลิกภาพ ลำดับที่ 3 ของนักเรียนประถมศึกษาและของผู้บริหารโรงเรียน ประถมศึกษาคือ มีความยุติธรรม ความซื่อสัตย์และมีคุณธรรม ของครูพศึกษาประถมศึกษา คือ

รักการสอนและมีหัวศูนย์ที่ต้องการเป็นครูพศศึกษา

2.4 ค้านมนุษยสัมพันธ์ คำอันที่ ของนักเรียนประณีตภาษาและครูพศศึกษา ประณีตภาษาคือ ชุมชนและในกลุ่มใจแก่นักเรียน ของผู้บริหารโรงเรียนประณีตภาษาคือ ตักเตือน และชี้แจงเมื่อนักเรียนกระทำผิด

3. ครูพศศึกษาประณีตภาษามีความเห็นต่อนบทบาทค้าขายวังและบทบาทที่เป็นจริงของ ครูพศศึกษาระบับประณีตภาษาแตกต่างกันในด้านลักษณะค้านการสอน ค้านวิชาการ และค้านมนุษยสัมพันธ์ แต่ไม่แตกต่างกันในด้านมนุษยคลิกภาษา (บาริชาติ วชิรักษาอนุภาพ 2524: ตัดย่อ)

ในหัวข้อเดียวกัน สมบูรณ์ ลิขิตยิ่งวรา ไก่ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหาร การศึกษาและครูพศศึกษาในโรงเรียนรายวัน ระดับประณีตภาษา ในกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับ สมรรถภาพของครูพศศึกษา ในปี พ.ศ. 2525 ผลการวิจัยพบว่า ทั้งผู้บริหารการศึกษาและครูพศศึกษามีความเห็นว่า ครูพศศึกษาในโรงเรียนรายวัน ระดับประณีตภาษาควรจะมีสมรรถภาพมาก ในด้านต่อไปนี้คือ

ค้านความรู้ ครูพศศึกษาจะต้องมีความรู้ความเข้าใจว่า พลศึกษาไม่ใช่เป็นการเล่นกีฬา เพียงอย่างเดียว มีความรู้เกี่ยวกับความเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็กดี

ค้านเทคนิคการสอนและการใช้อุปกรณ์ ครูพศศึกษาจะต้องจัดการสอนเป็นไปในลักษณะ ที่ให้นักเรียนแสดงออกและมีส่วนร่วมมากที่สุด รู้จักใช้แรงจูงใจในการสอน

ค้านดุลยภาพและเจตคติ ครูพศศึกษาจะต้องมีความรักและห่วงใยในวิชาชีพของตน

ค้านสุขภาพ ครูพศศึกษาจะต้องมีความสมบูรณ์ทางร่างกายและหน้าที่ของร่างกาย กระหน่ำในความสำเร็จของวิชาพศศึกษาที่มีต่อสุขภาพทางกายและทางจิต

ค้านมนุษยสัมพันธ์ ครูพศศึกษาจะต้องให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน และชุมชน

ค้านมนุษยคลิกภาษา ครูพศศึกษาจะต้องมีความกระฉับกระเฉง แล้วค่อยๆ รู้จักเอ้า ใจใส่รักษาความสะอาดของร่างกายอยู่เสมอ

ค้านการปกครอง ครูพศศึกษาจะต้องมีความสามารถปฏิบัติภาระปกครองแบบประชาธิรัฐ สามารถกระถุนให้นักเรียนมีการยอมรับและปฏิบัติตามกฎระเบียบที่วางไว้ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ที่อาจเกิดขึ้นได้ทันท่วงที

ค้านการกีฬาและความสามารถทางการกีฬา ครูพศศึกษาจะต้องมีความสามารถสอนและ เล่นกีฬาให้คล้ายอย่าง สามารถเป็นกรรมการตัดสินกีฬาโดยทั่วไปได้

ค้านการวัดและประเมินผล ครูพลศึกษาจะต้องเข้าใจหลักและวิธีการประเมินผลทาง พลศึกษาเป็นอย่างดี สามารถวัดผลโดยวิถีการสังเกต สามารถประเมินผลโดยตรงตามวัตถุประสงค์ ที่วางไว้

ค้านการให้การบริการ ครูพลศึกษาจะต้องมีความสามารถในการจัดการแข่งขันกีฬา ภายในโรงเรียน สามารถแนะนำแหล่งวิชาการต่าง ๆ ให้เด็กได้ (สมบูรณ์ ลิขิตยิ่งรา 2525: คีย์)

ในปี พ.ศ. 2529 ขวัญชัย ชิงรักษा ได้ทำวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน ครู และครูพลศึกษา เกี่ยวกับสมรรถภาพของครูพลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารโรงเรียน ครู และครูพลศึกษาในโรงเรียน ระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 213 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 639 คน ผลการวิจัย พบว่า ทั้งผู้บริหารโรงเรียน ครู และครูพลศึกษามีความเห็นว่า ครูพลศึกษาในโรงเรียนระดับ ประถมศึกษา มีสมรรถภาพในการสอนต่าง ๆ ท่อไม่น้อยในระดับมากคือ

ค้านหลักสูตรและวิชาการ ครูพลศึกษา มีความเข้าใจหลักการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน โรงเรียน และการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนดี มีความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยเป็นอย่าง ดี และมีความเข้าใจจุกจุกหน้ายของหลักสูตรวิชาพลศึกษาในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย

ค้านการสอน ครูพลศึกษา เป็นผู้สามารถกระตุ้นอันตรายอันเกิดจากการเรียนการ สอนพลศึกษา สามารถสาน่องการสอนกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดี สามารถปักครองชั้นเรียนให้อย่างมี ระเบียบและสามารถใช้แรงจูงใจในการสอน

ค้านการประเมินผล ครูพลศึกษา เป็นผู้มีความสามารถประเมินผลโดยตรงตามวัตถุประสงค์ ที่วางไว้ มีความเข้าใจหลักและวิธีการประเมินผลทางพลศึกษาให้ดี และสามารถเลือกวิธีวัดผลให้ อย่างเหมาะสม

ค้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ครูพลศึกษา เป็นผู้มีความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่และอาชีพของ ตนเอง สามารถอุทิศเวลาและตัวเองให้กับงานในหน้าที่ได้สูง เอาใจใส่ตักเตือนและชี้แจงเมื่อ นักเรียนกระทำการ

ค้านมุขยลัมพันธ์ ครูพลศึกษา สามารถให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน และชุมชน เป็นเพื่อนที่ดีกับครูทุกคนในสาขาวิชาเดียวกันและต่างสาขาวิชา และสามารถทำงานร่วม กับผู้บังคับบัญชาให้ดี

ค้านบุคลิกภาพ ครูพลศึกษา สามารถปฏิบัติตนให้เป็นผู้เล่นผู้ถูกหลาที่คิด มีความกระฉับกระเฉง คล่องแคล่วของไว กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ค้านสุขภาพ ครูพลศึกษา มีความกระหนกในความสำเร็จของครูพลศึกษาที่มีต่อสุขภาพ ร่างกายและจิตใจ เป็นผู้ที่มีสุขภาพทางกายและทางจิตคิด งดเว้นการเสพสิ่งเสพติด และสามารถเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ได้

ค้านคุณลักษณะและเจตคติ ครูพลศึกษา มีความซื่อสัตย์ สุจริต ยุติธรรม มีคุณธรรมและน้ำใจนักกีฬา มีความรักและศรัทธาในวิชาชีพ มีความเข้มแข็ง อุดหน สามารถเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม (ขวัญชัย ชิงรักษा 2529: คัดย่อ)

จะเห็นได้ว่า การวิจัยของ ปาริชาติ วชิรรัตน์ภูวาน และ ชวัญชัย ชิงรักษा นั้นมี ความสอดคล้องและท่องเท้องกันในบางส่วน เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างประชากรอยู่ในเขตเดียวกัน และรายการคุณลักษณะที่หั่งประสงค์ กับรายการสมรรถภาพบางส่วนเป็นไปในท่านองเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยนี้ได้แสดงให้เห็นถึงสมรรถภาพในการเป็นครูพลศึกษา ของครูพลศึกษา ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ตั้งกัดกรุงเทพมหานคร ได้เป็นอย่างดี

ในปี พ.ศ. 2517 จันนา กลิกร ได้ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการครูพลศึกษาของ โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยเปรียบเทียบ ความต้องการของโรงเรียนทั้งสองประเภท พบว่า ครูในญี่ปุ่นโรงเรียนรัฐบาลต้องการครูพลศึกษา ที่เคร่งครัดในระเบียบ พุกจาเฉียบขาด มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงและใช้แบบทดสอบได้ดี ซึ่งทำ จากความต้องการของครูในญี่ปุ่นโรงเรียนราษฎร์ (จันนา กลิกร 2517: คัดย่อ)

ที่มาในปี พ.ศ. 2522 ผ่านที่ บลมาศ ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูพลศึกษา ที่พึงประสงค์มาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูพลศึกษาควรจะมีลักษณะ ในด้านต่อไปนี้

- ค้านการสอน ควรเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจสูงมุ่งหมายของหลักสูตรทางการ พลศึกษา และมุ่งหมายของการจัดการศึกษาของชาติ

- ค้านสุขภาพทางกายและทางจิต ควรเป็นผู้มีความคล่องแคล่วของไว และมี สมรรถภาพทางกายดี

- ค้านวิชาการ เป็นผู้มีความรู้เรื่องอันตรายที่จะเกิดจากการเรียนกิจกรรมพลศึกษา และอาจนำไปสู่อันตราย

4. ค้านบุคลิกภาพ เป็นผู้มีการควบคุมอารมณ์และอุปสรรคทั้งปวง
5. ค้านคุณธรรม ความประพฤติและการมีน้ำใจนักกีฬา เป็นผู้มีความรับผิดชอบในหน้าที่การงานและความซื่อสัตย์
6. ค้านมนุษยสัมพันธ์ ปรับตัวเข้ากับบุคลคลื่นไถ่ และให้ความร่วมมือในการก่อภารกิจ
7. ค้านการอบรม การปกครอง และการเป็นผู้นำ เป็นตัวอย่างที่ดี และรักษาความลับของนักเรียน
8. ค้านการเป็นหลักเมืองคืนสังคมประชาธิปไตย เป็นผู้ที่ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และรักษาความลับของทางราชการ
9. ค้านความเชื่อมั่นในตัวเองและเป็นตัวของตัวเอง เป็นผู้มีความภาคภูมิใจในอาชีพ มีสัจจะและซื่อตรงต่อตนเอง
10. ค้านการกีฬา และความสามารถทางการกีฬา เป็นผู้ที่สามารถสอนและเข้าร่วมกิจกรรมหลักกีฬาให้หลายอย่าง และมีลักษณะท่าทางของนักกีฬา (ผ่านที่ บกมาศ 2522: คัดย่อ)

ในหัวข้อเดียวกัน อันนั้น เอื้ยาเจริญ ชั่งศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครู และครูหลักศึกษาเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูหลักศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในปี พ.ศ. 2524 พบว่า ทั้งผู้บริหารโรงเรียนและครูอื่น ๆ มีความเห็นว่า ครูหลักศึกษาควรจะมีสมรรถภาพในการค้นต่อไปนี้อยู่ในระดับมาก คือ สมรรถภาพค้นความเข้าใจ และการใช้หลักสูตร การสอนและการบริหาร ทักษะวิชาการ ทักษะการปกครองชั้นเรียน และการແযະແນວ ทักษะการมีมนุษยสัมพันธ์ ทักษะการปรับปรุงบุคลิกภาพ ทักษะความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ทักษะการประเมินผล และทักษะที่ต้องมีอยู่ในตัว สำหรับครูหลักศึกษานั้นนอกจากจะมีความเห็นเช่นเดียวกับผู้บริหารโรงเรียนและครูอื่น ๆ กังกล่าวแล้วยังมีความเห็นว่า ครูหลักศึกษาจะมีสมรรถภาพในการค้นต่อไปนี้อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ครูหลักศึกษาจะต้องเห็นว่า การสอนหลักศึกษาเป็นอาชีพที่มีเกียรติ ครูหลักศึกษาจะต้องมีสุขภาวะสมบูรณ์แข็งแรงกายและใจ ท่องซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่และอาชีพของตนเอง ครูหลักศึกษาจะต้องเห็นว่าการสอนและการช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ท่องนี้ความรักและศรัทธาในอาชีพของตนเอง มีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบสูง มีความยุติธรรม ตรงต่อเวลา และมีเหตุผลมีความรับผิดชอบในการสอน (อันนั้น เอื้ยาเจริญ 2524: คัดย่อ)

เช่นเดียวกับ วัชรา เล่าเรียนที่ ให้หัวข้อเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนหลักศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณสมบัติ และความสามารถในการปฏิบัติงานของครูหลักศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเชิงการศึกษา ๙" ในปี พ.ศ. ๒๕๒๕ โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน ๑๘๒ คน และครูหลักศึกษา จำนวน ๒๕๙ คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนหลักศึกษาที่มีคุณสมบัติของครูหลักศึกษา ค้านอยู่ ประسنการณ์ ความรู้ในวิชาความรู้ทั่วไป และความรู้ทางวิชาชีพ จากจำนวนค่าตอบ ๒๓ ข้อ แล้วพบว่าหัวหน้าผู้บริหารและครูผู้สอนหลักศึกษามีความคิดเห็นในเรื่องน้อยในระดับ "เห็นถูก" ยกเว้น เรื่องที่ว่าครูหลักศึกษาควรจะจนการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง ส่องกลุ่มมีความเห็นอยู่ในระดับ "ไม่แน่ใจ" และเรื่องที่ว่าครูหลักศึกษาควรเป็นบักฟายออกเยือนมาก่อน ทั้งส่องกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ "ไม่เห็นถูก"

2. ความคิดเห็นที่มีคุณลักษณะของครูหลักศึกษาค้านร่วงกาย บุคลิกภาพ จิตใจ อารมณ์ และสังคม จากจำนวน ๒๕ ข้อ มีความคิดเห็นในเรื่องน้อยในระดับ "เห็นถูก" ยกเว้น เรื่องที่ครูหลักศึกษาความมีรู้ร่วงหน้าตาที่ ถึงคุณความสนใจของบุคคลทั่วไป และควรวางตัวให้เป็น ที่เกรงขามคลอกเวลา มีความเห็นอยู่ในระดับ "ไม่แน่ใจ" และเรื่องที่ครูหลักศึกษาไม่จำเป็นต้อง มีสคิปัญญาสูง มีความเห็นอยู่ในระดับ "ไม่เห็นถูก"

3. ความคิดเห็นที่มีคุณสมารถในการปฏิบัติงานของครูหลักศึกษาค้านทักษะ ความสามารถ การรับผิดชอบต่องาน ความสามารถในการตัดสินใจ ความสามารถในการมีส่วนร่วม และความสามารถในการประสานงาน จำนวน ๒๒ ข้อ มีความคิดเห็นไปในเรื่องนี้ในระดับ "เห็นถูก" ยกเว้นเรื่องที่ว่า การตัดสินใจของครูหลักศึกษาจะห้องอาทัยสัญชาตญาณและไหวพริบ มากกว่าอารีย์ข้อมูล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ "ไม่แน่ใจ" และเรื่องที่ว่ากิจกรรมทางวิชาการ ต่าง ๆ มาจัดขึ้นในโรงเรียน ครูหลักศึกษาไม่มีความจำเป็นต้องเข้าไปมีส่วนร่วม มีความเห็นอยู่ใน ระดับ "ไม่เห็นถูก" (วัชรา เล่าเรียนที่ ๒๕๒๕: คัดย่อ)

จากการวิจัยเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูหลักศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ได้รวบรวม มาตั้งแต่ก่อนมาแล้ว จะเห็นว่า รายการสมรรถภาพเหล่านี้และการวิจัยเหล่านี้ เรื่องมีความ สำคัญ ซึ่งเราสามารถที่จะนำรายการสมรรถภาพเหล่านี้ไปใช้ในการตรวจสอบกับครูหลักศึกษาต่าง ๆ ได้ เพื่อประเมินว่ามีสมรรถภาพมากน้อยเท่าไร ก็คง เช่น

ในปี พ.ศ. 2528 หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ได้หัวข้อเรื่อง "การวิเคราะห์ พฤติกรรมของครูสอนวิชาพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา" โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของครูสอนวิชาพลศึกษา และวิเคราะห์พฤติกรรมของครูสอนวิชาพลศึกษา 3 ค้าน คือ ค้านคุณลักษณะส่วนตัว ค้านการปฏิบัติงาน และค้านการสอน โดยศึกษาควบคู่ไปกับ พฤติกรรมของครูผู้สอนหมวดวิชาอื่น ๆ คือ วิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ภาษาต่างประเทศ ศิลปศิลป์ และวิชาชีพ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่สูงมาจากการเรียนทั่วประเทศ จำนวน 130 โรงเรียน และใช้แบบสอบถามและแบบประเมิน พฤติกรรมครูผู้สอนเป็นเครื่องมือในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลค้าเนินการโดยคณะกรรมการ ค้าเนินการวิจัยประจำเขตการศึกษาต่าง ๆ โดยออกเก็บข้อมูลค้ายอดคงเหลือ ให้ครูสอนพลศึกษา ตอบแบบสอบถาม ส่วนการประเมินพฤติกรรมครูผู้สอน ในพื้นที่ ผู้ช่วยพื้นที่การฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนและนักเรียนเป็นผู้ประเมิน ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพทั่วไปของครูสอนวิชาพลศึกษา พบว่า

1.1 ครูสอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 67.70) เป็นผู้มีอายุอยู่ในช่วง ไม่เกิน 30 ปี

1.2 ครูสอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 67.70) มีภาระการสอนตั้งแต่ ปริญญาตรีและครูสอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 81.39) มีวิชาเอกพลศึกษา

1.3 นอกเหนือจากงานสอนตามหน้าที่แล้ว ครูสอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 69.43) ยังไคร้บมอบหมายหรือมีบทบาทเกี่ยวกับการปฏิบัติกรรมต่าง ๆ ภายใน โรงเรียนอีกด้วย

งานที่ปฏิบัตินอกเหนือจากการสอน มีงานกิจกรรมต่าง ๆ (มีครูสอนวิชาพลศึกษาร้อยละ 31.20) งานในตำแหน่งหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัช (มีครูสอนวิชาพลศึกษา ร้อยละ 19.53) นอกเหนือมีงานอื่น ๆ อีก เช่น งานตำแหน่งผู้ช่วยพื้นที่การฝ่ายวิชาการ งานหัวหน้าหมวดกิจกรรม เป็นต้น แม้ครูพลศึกษาเป็นส่วนน้อยที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

1.4 จำนวนค่าตอบแทนของครูสอนวิชาพลศึกษา โดยเฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ

18 ค่าน

1.5 ครูสอนวิชาพลศึกษา นอกจากจะสอนวิชาพลศึกษาแล้ว มีครูร้อยละ 44.53 ท่องสอนวิชาสุขศึกษา ร้อยละ 13.32 ท่องสอนวิชาอื่นที่ไม่ใช้วิชาสุขศึกษาคือ และร้อยละ 3.48 ท่องสอนวิชาอื่นมากกว่า 1 วิชา

2. พฤติกรรมของครูผู้สอน

2.1 พฤติกรรมค่านุลักษณะส่วนตัว

2.1.1 พฤติกรรมค่านุลักษณะส่วนตัวของครูสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งประเมินโดยผู้บริหาร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.26 ประเมินโดยผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 ประเมินโดยครูผู้สอนต่างหมวดวิชา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 และประเมินโดยครูในหมวดวิชาพลานามัธีภัยกันเอง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมค่านุลักษณะส่วนตัวของครูสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งประเมินโดยกลุ่มต่าง ๆ แล้ว ปรากฏว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และข้อบ่งชี้ของบางประการของพฤติกรรมที่เป็นองค์ประกอบของพฤติกรรม ค่านุลักษณะส่วนตัวของครูสอนวิชาพลศึกษา มีดังนี้คือ ภาระการใช้จ่าย不足 เนื่องจาก การแสดงกริยาภาระควรลดลง ภาระการควบคุมอารมณ์ ภาระการพูดการกระทำหรือการแสดงออกในทางที่ถูกต้อง และภาระมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้บริหาร

2.1.2 เปรียบเทียบผลประเมินพฤติกรรมค่านุลักษณะส่วนตัวของครูสอนวิชาภลศึกษากับครูสอนหมวดวิชาอื่น ๆ เป็นรายหมวดวิชาโดยใช้ t-test (t-test) ปรากฏว่าส่วนใหญ่ความแตกต่าง ก็จะเว้นผลการประเมินของผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการที่ปรากฏว่าพฤติกรรมค่านุลักษณะส่วนตัวของครูสอนวิชาพลศึกษากับครูสอนวิชาคณิตศาสตร์และครูสอนวิชาศิลปกรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 พฤติกรรมค่านการปฏิบัติงาน

2.2.1 พฤติกรรมค่านการปฏิบัติงานของครูสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งประเมินโดยผู้บริหาร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 ประเมินโดยผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.46 ประเมินโดยครูสอนต่างหมวดวิชา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.41 และประเมินโดยครูในหมวดวิชาพลานามัธีภัยกันเอง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.58

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมค่านการปฏิบัติงานของครูสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งประเมินโดยกลุ่มต่าง ๆ แล้ว ปรากฏว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และข้อบ่งชี้ของบางประการของพฤติกรรมที่เป็นองค์ประกอบของพฤติกรรม ค่านการปฏิบัติงานของครูสอนวิชาพลศึกษา มีดังนี้คือ ภาระการมีความริเริ่มในการทำงาน ภาระการมาปฏิบัติงานให้ทันเวลา และภาระการอุทิศเวลาให้กับราชการ

2.2.2 เปรียบเทียบผลประ�ณพุทธิกรรมค้านการปฏิบัติงานของครูสอนวิชาพลศึกษา กับของครูสอนหมวดวิชาอื่น ๆ เป็นรายหมวดวิชาโดยใช้ที--test (t-test) ปรากฏว่าผู้บริหารเห็นว่าครูสอนวิชาพลศึกษามีแตกต่างกับครูสอนศิลป์พัฒนา และครูสอนอาชีพ อย่างผู้บริหารฝ่ายวิชาการเห็นว่าส่วนใหญ่ครูสอนพลศึกษามีแตกต่างกับครูสอนหมวดวิชาอื่น ยกเว้นครูสอนหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ ครูสอนค่างหมวดวิชา เห็นว่าครูพลศึกษามีแตกต่างกันกับครูสอนหมวดวิชาภาษาไทย หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ หมวดวิชาสังคม และหมวดวิชาศิลป์พัฒนา

2.3 พฤติกรรมค้านการสอน

นักเรียนได้ประมณพุทธิกรรมค้านการสอนของครูที่สอนตน ดังนี้ ครูสอนวิชาพลศึกษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.39 ครูสอนหมวดวิชาภาษาไทย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.39 ครูสอนหมวดวิชาคณิตศาสตร์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 ครูสอนหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.53 ครูสอนหมวดวิชาสังคมศึกษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.52 ครูสอนหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.43 ครูสอนหมวดวิชาศิลป์พัฒนา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.31 และครูสอนหมวดวิชาอาชีพ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.35

เปรียบเทียบผลการประมณพุทธิกรรมค้านการสอนของครูสอนวิชาพลศึกษากับของครูสอนหมวดวิชาอื่น ๆ เป็นรายหมวดวิชา โดยใช้ที-test (t-test) ปรากฏว่าครูสอนวิชาพลศึกษาแตกต่างกับครูสอนหมวดวิชาชีววิทยาศาสตร์ และหมวดวิชาสังคมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และข้อมูลรองบางประการของพุทธิกรรมที่เป็นองค์ประกอบของพุทธิกรรมค้านการสอนของครูเรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้คือ

1. ค้านการอุทิศเวลาสอนซ้อมเสริมให้แก่นักเรียน
2. ค้านการสอนแต่ละการอบรมค้านความประพฤติในขณะสอน
3. เลิกสอนก่อนหมดเวลา
4. การสอนให้เกิดความสบุกสบาน
5. การเอาใจใส่ช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียน
6. การคิดตามแก้ไขข้อมูลรองด้านความประพฤติของนักเรียน
7. การแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้แก่นักเรียนก่อนทำการสอน
8. การพูดยกเรื่องมากกว่าเนื้หาที่สอน
9. การลงโทษนักเรียนโดยใช้อารมณ์
10. การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน (หน่วยคือภานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา 2528: คัดย่อ)

ในปี พ.ศ. 2523 ซัญชัย เรืองชรา ให้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์ที่สัมมารถภาพการปฏิบัติงานของอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครุ โดยสั่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหาร 180 คน อาจารย์วิชาการทั่วไป 288 คน และอาจารย์พลศึกษา 72 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารมีความเห็นว่า อาจารย์พลศึกษามีสัมมารถภาพการปฏิบัติงานมากทุกค้าน เรียงตามลำดับคันนี้ ค้านพัฒนาบุคลิกภาพ ค้านการสร้างมุขย์สัมพันธ์ ค้านการสอนและประเมินผล การจัดการแข่งขันกีฬา การปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าภาควิชาพลศึกษา การจัดสถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอ่านวิเคราะห์ความสีทาง และการปฏิบัติหน้าที่เดียว

2. อาจารย์วิชาการทั่วไปมีความคิดเห็นว่า อาจารย์พลศึกษามีสัมมารถภาพการปฏิบัติงานมากทุกค้านเรียงตามลำดับคันนี้ ค้านการสร้างมุขย์สัมพันธ์ การพัฒนาบุคลิกภาพ ค้านการสอน และการประเมินผล การปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าภาควิชาพลศึกษา การจัดการแข่งขันกีฬา การจัดสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอ่านวิเคราะห์ความสีทาง และการปฏิบัติหน้าที่เดียว

3. อาจารย์พลศึกษามีความคิดเห็นว่า อาจารย์พลศึกษามีสัมมารถภาพการปฏิบัติงานมากทุกค้านเรียงตามลำดับคันนี้ ค้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ค้านการสร้างมุขย์สัมพันธ์ การจัดการแข่งขันกีฬา การปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าภาควิชาพลศึกษา การจัดสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอ่านวิเคราะห์ความสีทาง และการปฏิบัติหน้าที่เดียว (ซัญชัย เรืองชรา 2523: ตัดย่อ)

ท่องมา ในปี พ.ศ. 2526 รังสรรค์ ศักดิ์ศรี ให้ทำวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับสัมมารถภาพการปฏิบัติงานของอาจารย์พลศึกษา ในวิทยาลัยพลศึกษา" โดยสั่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา จำนวน 616 คน ผลการวิจัยพบว่า ทั้งผู้บริหารและนักศึกษามีความคิดเห็นว่าอาจารย์พลศึกษา ควรจะมีสัมมารถภาพในด้านต่อไปนี้อยู่ในระดับสูงคือ

ค้านหลักสูตร การสอนและการประเมินผล อาจารย์พลศึกษาควรจะมีความรู้ความเข้าใจในความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพลศึกษา ในวิทยาลัยพลศึกษา และในหลักสูตรที่ตนสอน สามารถสอนและสามารถใช้ได้ดี ไม่ต้องการทักษะในการสอน วิธีการ ประเมินผลทางพลศึกษา

ค้านวิชาการ อาจารย์พลศึกษาควรจะเป็นผู้ที่สามารถเรียนรู้เรื่องการศึกษาทางค้านพลศึกษามาก็ได้ เช่น การสอนที่ดี แต่ไม่ต้องการทักษะทางพลศึกษา

ค้านการปกป้องและแนะนำ อาจารย์พลศึกษาควรจะสร้างเสริมและให้กำลังใจใน การเรียนของนักศึกษา ในค่าปรีกษาและแนะนำในปัญหาการเรียน และการปกป้องชื่อเรียนโดยยึดถือ ตามสภาพการเรียนการสอน

ค้านการปฏิบัติหน้าที่พิเศษค้าง ๆ อาจารย์ผลศึกษาควรปฏิบัติหน้าที่ในค้านให้ความร่วมมือในกิจกรรมของชุมชน ค้านกิจกรรมนักศึกษา ค้านการส่งเสริมเผยแพร่ผลศึกษาในชุมชน ค้านคุณธรรมและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ อาจารย์ผลศึกษาควรก่ออว่าการสอนผลศึกษาเป็นอาชีพที่มีเกียรติ มีความกระตือรือร้นในการถ่ายทอดความรู้ให้นักศึกษา มีความเชื่อสัจจ์จริตต่อหน้าที่และอาชีพของตน มีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบสูง

ค้านบุคลิกภาพ อาจารย์ผลศึกษาควรมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงภายใต้เจตนา มีความเข้มแข็งอุดหนา คล่องแคล่วว่องไว มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง และตัดสินใจได้รวดเร็ว

ค้านมุขย์สันทิ้ง อาจารย์ผลศึกษาควรมีสัจจ์และเจตนาที่เป็นมิตรที่กับบุคคลทั่วไป มีความรู้สึกเลือดسلะและมั่นใจในนักฟื้นฟื้น สามารถทำงานร่วมกับผู้บังคับบัญชาและอาจารย์ในวิทยาลัย ได้

ค้านความรู้และทักษะทางกีฬา อาจารย์ผลศึกษาควรมีความชำนาญและเชี่ยวชาญในกีฬานางประภาท มีประสบการณ์ในการจัดการแข่งขันและเป็นกรรมการในการแข่งขันกีฬาและกีฬาค้าง ๆ มีความขยันฝึกซ้อม และคนค่าวิธีการใหม่ ๆ สร้างค่านิยมที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเป็นผู้เล่นและผู้กีฬาที่ดี (รัฐสธรรม์ ศึกษา 2526: ตัดย่อ)

และในปี พ.ศ. 2527 เริงเกช อุทธิเสน ไกศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารในวิทยาลัยผลศึกษา เกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ ผลการวิจัยส่วนหนึ่งพบว่า หัวอาจารย์และผู้บริหาร มีความเห็นว่า ความมีการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยผลศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและมีความจำเป็น เพื่อเป็นการกระตุ้นให้อาจารย์มีการศึกษาในห้องเรียน แต่เพื่อกระตุ้นให้อาจารย์ให้การสอนอย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากอย่างส่วนมาก แล้วควรใช้ปัจจัยความเอาใจใส่ที่การเรียนการสอน และความมั่นใจในการสอนเป็นปัจจัยในการประเมิน (เริงเกช อุทธิเสน 2527: ตัดย่อ)

งานวิจัยทางประเทศที่เกี่ยวกับสมรรถภาพของครูผลศึกษา

แคชเชล และ จอห์นส์ (Cassel and Johns 1960 อ้างถึงใน วรศักดิ์ เพียรชลบุรี 2523: 37-39) ให้ทำการศึกษาคุณสมบัติของครูที่ดีและมีความสามารถในการทำงาน และไกศรุปผลคังคอกอใบบี้

1. ทางค้านส่วนตัว

1.1 ชื่อตรง

- 1.2 มีความร่วมมือ
 - 1.3 ร่าเริง
 - 1.4 กระตือรือร้นในการสอน
 - 1.5 เป็นกันเองกันนักเรียนและท่อนครุคนอื่น
 - 1.6 สุภาพทางร่างกายและทางจิตใจ
 - 1.7 มีความเป็นผู้ใหญ่ ตัดสินปัญหาได้
 - 1.8 รู้จักปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์
 - 1.9 มองสภาพการณ์ต่าง ๆ ในเมือง
 - 1.10 มีไหวพริบ
 - 1.11 มีความคิดสร้างสรรค์
 - 1.12 เชื่อถือได้และไว้ใจได้
 - 1.13 มีจรรยาบรรณ
 - 1.14 มีความรู้สึกรับผิดชอบต่อนักเรียนสูง
2. ทางวิชาชีพ
 - 2.1 มีความรู้ทางวิชาการทั่วไปและความรู้รอบคั่วที่
 - 2.2 มีความรู้ทางวิชาเฉพาะที่
 - 2.3 ทันต่อเหตุการณ์และแนวโน้มทางการศึกษาทั่วไปและวิชาเฉพาะ
 - 2.4 มีความรู้และเข้าใจนักเรียนเป็นอย่างดี ตลอดจนวิธีการสอนในระดับนี้ ๆ
 - 2.5 มีความสามารถช่วยนักเรียนแก้ปัญหาต่าง ๆ
 3. ทางวิธีการสอน
 - 3.1 จะพองขยายามทุก ๆ อย่างที่จะเข้าใจ และเห็นความสำคัญของลักษณะทางค่านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมของนักเรียนในวัยต่าง ๆ
 - 3.2 สามารถช่วยนักเรียนมีค่านิยมที่ดีงาม
 - 3.3 ถือว่าบุคลิกภาพของนักเรียนเพื่อจะคนมีความสำคัญและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว
 - 3.4 มีความเห็นอกเห็นใจนักเรียนทุกคน
 - 3.5 สามารถช่วยเหลือนักเรียนในการประเมินผลทางค่านความเจริญของجسم และการพัฒนาตนเอง
 - 3.6 ไม่ว่าจะสอนวิชาใดจะต้องคำนึงถึงจิตใจ อารมณ์ และสังคมของเด็ก

- 3.7 ทำให้การเรียนการสอนมีความสุกสนาน และมีความหมายท่อนักเรียน
 3.8 ถือเอาประโยชน์และความงอกงามของนักเรียนเป็นเกณฑ์สำคัญในการจัดบทเรียน

3.9 สามารถจัดประสันการผลิตภัณฑ์อย่างแก่นักเรียน

4. บทบาททางวิชาชีพ

- 4.1 มีความกระตือรือร้นในวิชาชีพของตนเอง
 4.2 มีความกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน
 4.3 มีความสุกสนานในการสอน
 4.4 มีความสนใจในผลงานคุณค่าและการวิจัยใหม่
 4.5 มีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชน
 4.6 ทำงานร่วมกับผู้ปกครองได้
 4.7 สามารถอธิบายผลงานอาชีพทั้งในด้านตนเองและส่วนรวมอยู่เสมอ
 4.8 มีการพัฒนางานอาชีพทั้งในด้านตนเองและส่วนรวมอยู่เสมอ

5. การเป็นผู้นำ

- 5.1 เป็นที่เชื่อถือและรักใคร่ในหมู่นักเรียนและเพื่อนครูว่ากัน
 5.2 ยกย่องผู้ทำงานดี
 5.3 เป็นตัวอย่างที่ดีด้านการกระทำและคำพูด
 5.4 ทำให้นักเรียนมีความสุกสนาน และยินดีที่จะใช้ความสุกสนานของตนเอง
 5.5 สร้างบรรดาศิลป์ที่เป็นกันเองและเดิมไปด้วยความเข้าใจซึ่งกันและกัน
 5.6 เป็นผู้จัดวางแผนงานและประสานงานที่ดี
 5.7 สามารถตัดสินปัญหาด้วยความเห็นที่ดี
 5.8 สามารถใช้วิถีทางของประชาธิบัติไทยในการเรียนการสอน
 5.9 มีความสนใจในทุก ๆ แห่งของการศึกษา

6. ความมุ่งมั่นทันสมัย

- 6.1 ปฏิบัติตามจรรยาวิชาชีพตลอดเวลา
 6.2 เช้ากับผู้บริหาร เพื่อร่วมงานและนักเรียนໄດ້ເປັນອ່າງຄີ
 6.3 เมื่อมีความสำเร็จ ไม่แสวงขอเกียรติหน้าจนเกินไป

6.4 การอภิปรายควรให้อยู่ในวงของวิชาชีพ ในครรnardเรื่องส่วนตัวเข้ามา
เกี่ยวข้อง

6.5 ยอมรับในคำวิพากษ์วิจารณ์ เพื่อการปรับปรุงและสร้างสรรค์

6.6 ทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของนักเรียน (วารสารที่ เพียรชอน 2523:

37-39)

บัวเชอร์ (Bucher) ได้กล่าวถึงการสำรวจคุณสมบัติของครูพลศึกษาที่เกิดวัยรุ่น อายุ 14 - 18 ปี เชื่อว่ามีความจำเป็นสำหรับการเป็นผู้นำ ในเมืองนิวยอร์ก เมื่อปี ก.ศ. 1960 คือ มีความคิดค้น ทำงานร่วมกับกลุ่มให้คิด มีความรู้และทักษะ มีความสุภาพเรียบร้อย มีความประพฤติ ที่ มีเชื่อสัมภิงหนึ่งที่รู้จักของคนทั่วไป รู้ปร่างหน้าตาคือ รู้เรื่องรอนตัว แข็งแรงและเป็นนักสู้ที่ดี และยังไกสำรวจทัศนคติของกลุ่มครูในอนาคตของศรัฐอเมริกาที่มีต่อการสอนพลศึกษา พบว่า ครูอาจ ประสบความสำเร็จตามเกณฑ์การสอนได้ ถ้าร่วมกิจกรรมเป็นกลุ่ม เป็นสมาชิกของชุมชนต่าง ๆ รู้จักชนิดของคน มีความเห็นอกเห็นใจ มีเห่อนอยู่ในวงกว้างและแสวงหาเพื่อนอยู่เสมอ ชอบศึกษา นาความรู้ต่าง ๆ และศึกษาหาความรู้ก่อนที่จะสอน มีอารมณ์ขัน มีสุขภาพทางกายและทางจิตที่ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น และเป็นผู้นำกลุ่มอยู่เสมอ

นอกจากนี้ บัวเชอร์ (Bucher) ให้ไว้จัดลักษณะของครูที่ดี และคุณสมบัติที่เป็น ประโยชน์ต่อวิชาชีพ โดยการใช้แบบสอบถาม แบบตรวจคำตอบ (Check List) สำรวจ ความเห็นของกลุ่มบุคคลที่จะเป็นครูพลศึกษาในอนาคตว่า มีทัศนคติต่อการสอนอย่างไรบ้าง สุ่ป ลักษณะได้ 6 อย่างดังนี้

1. ครูอาจประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์การสอนได้ ถ้าหากครูสามารถร่วม กิจกรรมได้ เป็นสมาชิกชุมชนต่าง ๆ รู้จักคน มีความเห็นใจ มีมนุษยสัมพันธ์

2. เป็นนักวิชาการ ชอบศึกษาหาความรู้จากวิชาต่าง ๆ เสมอ ศึกษาหาความรู้ก่อน ที่จะสอน

3. มีอารมณ์ขัน ใช้วิธีแก้ปัญหาอย่างนุ่มนวลในสถานการณ์ทั้งเครือข่าย
4. มีสุขภาพทางกายและทางจิตดี
5. ชอบช่วยเหลือและบริการผู้อื่น
6. มีคุณสมบัติเป็นผู้นำที่ดี จัดกิจกรรมร่วมกับบุคคลอื่น ๆ ได้ และสามารถประสานผลการ เน้นผู้นำให้มีกิจเรียนเห็น เอาเป็นตัวอย่าง (Bucher 1972: 560-597)

ในหัวของเรื่องเดียวกัน คอลรี (Daughtrey) ได้กล่าวถึงงานวิจัยของ จอห์น บาร์ริการ์ (John Barrigar) ซึ่งเขียนในหนังสือที่เกี่ยวกับผู้อ่านนายการทางวิชาพลศึกษา (Director of Physical Education) ในการวิจัยครั้งนี้ได้สังแบบสอบถามไปยังอาจารย์ในญี่ปุ่นและญี่ปุ่นริหาร 70 เมือง เพื่อให้ทราบว่า ครูพลศึกษาที่พึงประทานความรู้จะมีคุณสมบัติ เช่นไร พบว่าค่าตอบที่ได้คือ

1. มีบุคลิกภาพที่ดี ลักษณะที่ดี มีอารมณ์นั่นคง
2. มีภูมิทางพลศึกษาก่อนที่จะทำการสอนพลศึกษา
3. มีภูมิหลังทางด้านวัฒนธรรมกว้างขวาง
4. เข้าใจและซื่อสัมผัสสั่งแวดล้อมเกี่ยวกับการสอน
5. สอนใจสอนเด็กมากกว่าสอนเนื้อหา
6. มีความรู้เกี่ยวกับความเจริญเติบโตของเด็กและพัฒนาการของเด็ก
7. มีประสิทธิภาพในการสร้างความสัมพันธ์กับเด็ก เพื่อครู และผู้ปกครอง
8. เข้าใจจากว่าหน้าที่ของครูพลศึกษาที่หลักสูตรกำหนด และสันใจโปรแกรมทั้งหมดของโรงเรียน
9. สอนใจและพยายามปรับปรุงวิชาชีพของตน
10. สามารถบอกความหมายทางการพลศึกษาแก่ผู้อื่นได้
11. สำหรับกิจกรรมที่นาฬอยังแก่เด็ก
12. สามารถสำหรับกิจกรรมเบื้องต้น และการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของกิจกรรมพลศึกษา
13. มีความเป็นอิสระ ยุติธรรม และเคารพต่อนักเรียนทุกคนโดยเฉพาะเด็กที่พิการ และมีความสามารถดีกว่าปกติ (Daughtrey 1973: 68)

ในปี ค.ศ. 1974 เมคโดนัลด์ (McDonald) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของการฝึกสอนของนักศึกษาครูในระดับประถมศึกษา ที่มีต่อความรู้สึกเกี่ยวกับสมรรถภาพและเจตคติของการเป็นครู โดยใช้แบบสอบถามไปยังนักศึกษาครูในมหาวิทยาลัย อาร์เคนซัส ที่ออกฝึกสอนในปี 1973 จำนวน 58 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาครูมีความต้องการให้สถาบันฝึกหัดครูเพิ่มสมรรถภาพในการสอนให้มากขึ้น เพราะนักศึกษายังมีความสามารถและทักษะไม่กว้างขวางเพียงพอต่อการออกปฏิบัติงานจริง ๆ (McDonald 1974: 3565-3566-A)

ในปี ค.ศ. 1980 รัสซิกา (Ruzicka) ให้ทำการวิจัยเรื่อง "เครื่องมือที่ช่วยให้การสอนในวิชาชีพครุภัณฑ์" โดยทำการสังเกตอย่างเป็นระบบในชั้นเรียนของครุภัณฑ์ 29 คน และสังเกตพฤติกรรมของครุภัณฑ์ที่ใช้เวลาซึ่งออกมากในรูปเสียงและจำนวนคำพูดที่ใช้กับนักเรียน กับพฤติกรรมแบบไม่ใช้เวลา ซึ่งออกมากในรูปของท่าทาง สัญญาณอ่อนๆ และการเคลื่อนไหว ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมของครุภัณฑ์ใช้เวลาซึ่งออกมากในรูปเสียงและคำพูดที่ใช้ ส่วนพฤติกรรมแบบไม่ใช้เวลา จะถูกใช้เฉพาะการแสดงออกทางสีหน้าและน้ำหนักของเสียง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มที่มีความสามารถสูง จะขึ้นและหัวเราะมากกว่า การศึกษาในครั้งนี้ได้สรุปเพิ่มเติมว่า กลุ่มที่มีความสามารถสูงจะกระฉับกระเฉงและพูดคุยกับนักเรียน สร้างความสัมพันธ์ตอนเริ่มเรียนเพื่อถ่ายทอดความสนใจของนักเรียนให้ดี ควรเน้นพฤติกรรมทางสังคมของครุภัณฑ์ให้ความสัมพันธ์กับสมรรถภาพในการสอนของครุภัณฑ์ (Ruzicka 1980: 158-A)

ในปีเดียวกัน เซาท์ฮาร์ด (Southard) ให้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพที่สำคัญกับหลักสูตรในวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในໄอโโวَا" โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนปีสุกี้ห้าย 6 คน เป็นชาย 3 คน และเป็นหญิง 3 คน และหัวหน้าหมวดพลศึกษา จากการสุ่มมา 201 โรงเรียน และนักการศึกษาจาก 21 สถาบัน ทำการตอบแบบสอบถาม 2 ชุด ชุดหนึ่งเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพ และอีกชุดหนึ่งเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตร ผลการวิจัยส่วนหนึ่งพบว่า

1. หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษา ผู้จัดทำสมรรถภาพที่นำไปสู่ความมากกว่าสมรรถภาพค้านอัน ๆ คือ การสาอิทธิภาพรูปแบบที่เกี่ยวกับการออกกำลังกายที่เหลือคนสามารถนำไปใช้ได้ตลอดชีวิต การสาอิทธิภาพที่จำเป็นจะต้องใช้ในชีวิตต่อไป การสาอิทธิภาพรูปแบบที่เกี่ยวกับกฎเกณฑ์และการพลิกแพลง ที่จะใช้ชีวิตต่อไปและกิจกรรมที่ควรรู้

2. นักเรียนปีสุกี้ห้ายและนักการศึกษาต่างเห็นว่า สมรรถภาพที่นำไปสู่ความมากกว่าค้านอัน ๆ คือ การสาอิทธิภาพรูปแบบที่เกี่ยวกับการออกกำลังกายที่เหลือคนสามารถนำไปใช้ได้ตลอดชีวิต กิจกรรมที่เกี่ยวกับสุขสันติภาพและความต้องการของเหลือคน และการประเมินความก้าวหน้าของตนเองในโปรแกรมสมรรถภาพทางกาย (Southard 1980: 1476-A)

ในปี ค.ศ. 1980 นาบาลชา (Batalha) ให้ทำการวิเคราะห์ความเม่นตรง เชิงเนื้อหาของสมรรถภาพในการสอน สำหรับการเริ่มเป็นครุภัณฑ์ใน เอสไทริโว ชานโค

ประเทศบราซิล โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อหาความเห็นตรงในเนื้อหาของสัมมารถภาพในการสอนที่สำคัญ สำหรับการเริ่มเป็นครูพลศึกษา ที่ໄก์ทำการรวมรวมและแก้ไขปรับปรุงแบบสอนตามเกี่ยวกับสัมมารถภาพของครูพลศึกษา จากแหล่งวิทยาการที่สำคัญต่าง ๆ และรวมรวมไว้ได้ 64 รายการ ในนักพลศึกษา 3 กลุ่ม จำนวน 76 คน ที่จารณาตัดสินสัมมารถภาพห้อง 64 รายการ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า มีความเชื่อมั่นแบบสอนช้า .87 และมีรายการสัมมารถภาพที่ไม่มีความเห็นตรงอยู่บางรายการ ข้อสรุปของการศึกษารังนี้ คือ การใช้เกณฑ์สัมมารถภาพของครูพลศึกษานั้นมีประโยชน์ เพื่อที่จะได้ รวมรวมรายการสัมมารถภาพของครูพลศึกษาไว้เป็นแบบแผน และนักการพลศึกษาถ้ามีความเห็นตรง กันว่า สัมมารถภาพของการเป็นครูพลศึกษานั้นมีความสำคัญ (Batalha 1980: 3742-A)

ในปี ค.ศ. 1982 เบิร์ด-อาริซเมนดี (Bird-Arizmendi) ได้ทำการวิจัย เรื่อง "สัมมารถภาพสำหรับผู้เริ่มเป็นครูพลศึกษา ในฟลอริดา" โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสัมมารถภาพ ที่จำเป็นสำหรับผู้เริ่มเป็นครูพลศึกษา ในฟลอริดา และเพื่อหาระยะเวลาการให้มาซึ่งสัมมารถภาพ แค่ละรายการของผู้เริ่มเป็นครูพลศึกษา โดยส่งแบบสอนตามไปยังครูพลศึกษา ผู้บริหารโรงเรียน พลศึกษานิเทศก์ อาจารย์สอนฝึกหัดครูพลศึกษา และอาจารย์จากคณะพลศึกษาในวิทยาลัยชุมชนแห่ง ฟลอริดา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. สัมมารถภาพ 61 รายการ ที่ใช้ในการประเมินค่านี้มีความเที่ยงตรง และผู้ตอบแบบสอนตามอย่างน้อยที่สุด 80 เปอร์เซนต์ มีความเห็นว่า สัมมารถภาพ 43 รายการ มีความจำเป็นสำหรับผู้เริ่มเป็นครูพลศึกษา
2. ในการศึกษาอยู่เบื้องต้น มีความเห็นไม่แตกต่างกันเกี่ยวกับสัมมารถภาพ 39 รายการ และมีความเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับสัมมารถภาพ 22 รายการ
3. ผู้ตอบแบบสอนตามเห็นว่า สัมมารถภาพ 46 รายการ ได้มาในช่วงเวลาการทำงาน สัมมารถภาพ 11 รายการ ได้มาก่อนมีประสบการณ์การทำงาน และสัมมารถภาพอีก 4 รายการ ได้มาในช่วงเวลาเริ่มทำงานเป็นแรก
4. ผู้ตอบแบบสอนตามมีความเห็นไม่แตกต่างกันเกี่ยวกับช่วงเวลาที่ได้มาซึ่งสัมมารถภาพ 43 รายการ และมีความเห็นแตกต่างกันในสัมมารถภาพ 18 รายการ (Bird-Arizmendi 1982: 2924-2925-A)

จากการพิจารณาเอกสารและงานวิจัยที่ได้รวมรวมมาทั้ง 3 ระดับคือ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษาภายในประเทศไทยและต่างประเทศนั้น สรุปได้ว่าสัมมารถภาพของ

ครูพลศึกษานั้นมีหลายประการที่อยู่กัน และเม่งเป็นก้านต่าง ๆ ให้คล้ายกัน โดยมีคำบัญความสำคัญ
แยกต่างกันไปตามทัศนะของผู้ให้ความคิดเห็น แต่ยังไร้ความ ลักษณะตามรายการสมรรถภาพที่
รวมรวมมาในเส้นอนน์ย้อมความสำคัญสำหรับครูพลศึกษาทุกประการ และเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่จะ
เป็นครูพลศึกษา ใน การที่จะศึกษาเพื่อสำรวจตัวเองและเป็นแนวทางในการปรับปรุงตนเองให้มี
ลักษณะและสมรรถภาพของครูพลศึกษาตามที่ได้มุ่งศึกษามาแล้วว่า เป็นลักษณะและสมรรถภาพที่
ปราณน่า คั่งผลการวิจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้น

การวิจัยเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูพลศึกษา ตามการรับรู้ของผู้บริหารโรงเรียน
หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย และครูพลศึกษา จะเป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้ครูพลศึกษาได้รับรู้ว่าในส่ายชา
ของผู้บริหารโรงเรียนและเพื่อนครูพลศึกษาที่อยู่กันเองนั้น เช่น สมรรถภาพมากน้อยเพียงใด และ
สามารถนำผลการวิจัยนี้ไปปรับปรุง หรือส่งเสริมสมรรถภาพของตนเองให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

